

Arrest

nr. 103 893 van 30 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 11 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat D. LERNOUT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing inzake eerste verzoekster, D. S., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hindu van origine te zijn. U bent 55 jaar geleden geboren in een dorp, Logar genaamd. Na het overlijden van uw vader nam uw moeder u op jonge leeftijd mee naar de hoofdstad Kabul. In Kabul woonde u eerst in Shor Bazaar tot u na uw huwelijk, zo'n 29 jaar geleden, naar de wijk Qalai Fatullah verhuisde. U bent ongeletterd. U kreeg een dochter B.(...) D.(...) C.(...) (o.v. 6.804.399). Uw echtgenoot kwam zo'n anderhalf jaar voor uw komst naar België om het leven. Bijna een jaar later drong uw dochter er op haar verjaardag bij u op aan om de 'Asamai mandir' te bezoeken. Toen jullie bij de tempel uitstapten begonnen drie jongens uw dochter te pesten. U bracht uw dochter onmiddellijk terug naar huis maar de jongens achtervolgden jullie. Zo'n zes à zeven maanden lang bleven de jongens jullie bijna dagelijks lastigvallen voor jullie huis. Ze riepen

naar jullie en gooiden stenen naar het huis. Jullie overbuurman S.(...) S.(...) raadde jullie aan Afghanistan te ontvluchten. Hij hielp u uw huis te verkopen zodat jullie zo'n maand tot anderhalve maand voor jullie aankomst in België Afghanistan verlieten. De dag van jullie aankomst op 27 april 2011 vroegen jullie asiel aan.

Samen met uw dochter legt u twee taskaras neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerm minst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Er moet immers vastgesteld worden dat u en uw dochter essentiële en elementaire kennis over Afghanistan ontberen, hetgeen de geloofwaardigheid van jullie beweringen omtrent jullie herkomst ernstig aantast.

Zo dient er opgemerkt te worden dat uw dochter slechts één van de in Afghanistan gesproken talen kan. Haar kennis van deze taal, die ze verkeerdelijk Farsi noemt, blijft echter naar eigen zeggen tot een "heel klein beetje" spreken beperkt (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.2). Dat zij meer dan vijftientwintig jaar in Afghanistan leefde zonder zich een van de landstalen eigen te maken, is bijzonder merkwaardig. Uzelf beheerst dan weer de Afghaanse kalender niet, hetgeen eveneens zeer opmerkelijk is (CGVS S.(...) D.(...) p.2).

Verder blijkt uw dochter niet te weten wat de enige documenten zijn die jullie neerleggen. Er wordt haar tot tweemaal toe gevraagd wat voor document een taskara is en zelfs als haar mogelijke antwoorden aangereikt worden, slaagt ze er niet in duidelijk te maken dat een taskara een Afghaans identiteitsbewijs is. Ze gelooft daarentegen dat het een bewijs is van haar verblijf in Kabul (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.5). Ook deze vaststelling is niet van aard om veel geloof op te wekken aangaande jullie bewering in Afghanistan te hebben gewoond.

Voorts schiet ook de kennis van u en uw dochter over het land waar jullie steeds gewoond zouden hebben ernstig tekort. Noch u, noch uw dochter kunnen een naam geven van ook maar één bekende Afghaan. Waar uw dochter nog de naam van jullie wijkverantwoordelijke oppert, kan u geen enkele naam vermelden. U tracht uw manifeste gebrek aan kennis te verklaren door te zeggen dat u ongeletterd bent, niets verstaat en niets kent. Ongeletterd zijn staat evenwel niet synoniem aan verstandelijk beperkt. Dat u het lezen en schrijven niet machtig bent, mag niet verhinderen dat u namen van bepaalde belangrijke figuren verneemt en onthoudt. Dat u niets verstaat staat dan weer in tegenspraak met uw bewering dat u Dari kan. Daar u het grootste deel van uw leven met uw echtgenoot, een winkelier, samenwoonde en u vergezeld van uw echtgenoot uw huis verliet en u in Kabul over een televisietoestel beschikte, is het erg bevreemdend dat u niet één bekende landgenoot bij naam kan noemen. Als u namen van Afghanen worden genoemd die een zeer vooraanstaande positie innamen in Afghanistan slaagt u er niet in ze te herkennen. Zowel Dr Najieb, de president met wiens afzetting voor de Afghaanse Hindoes een moeilijke tijd begon, als Gulbuddin Hekmatyar, de krijgsheer die de laatste dertig jaar op bloedige wijze zijn stempel op het land drukt, zijn u onbekend (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6; CGVS S.(...) D.(...) p.2,4,5). Dit alles mag zeer ernstig verbazen.

Ook de geografische indeling van het land dat jullie steeds bewoond zouden hebben, is jullie zo goed als volledig vreemd. U weet geen enkele Afghaanse provincie te noemen. Zelfs uw geboorteplaats Logar slaagt u niet als provincie aan te wijzen. U meent geheel verkeerdelijk dat Logar een kleine stad of dorpje is. Waar het gelegen is, kan u al evenmin zeggen (CGVS S.(...) D.(...) p.2,5). Uw dochter kan naast de stad waar ze gewoond zou hebben en het op weg naar België aangedane Jalalabad geen enkele stad in Afghanistan noemen (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6).

Ook de verschillende Afghaanse bevolkingsgroepen kent uw dochter niet (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7). Nochtans is de etnische realiteit in de Afghaanse context van zeer groot belang.

Het geloof in jullie verblijf wordt verder ondermijnd door uw verklaringen over het in omloop zijnde geld in Afghanistan. Als u een biljet van 50 Afghani wordt voorgelegd, denkt u dat het een biljet van 10 Afghani is en in een biljet van 5 Afghani ziet u er een van 2 (CGVS S.(...) D.(...) p.5). Dat u na de dood van uw man de geldzaken in Afghanistan beheerde en dat u geld zou hebben verdiend in Kabul als naaister is dan ook allerm minst aannemelijk (CGVS S.(...) D.(...) p.3; CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7).

Dat u inkopen zou gedaan hebben in Kabul, kan evenmin afgeleid worden uit uw kennis van de gewichtsmaten in Kabul. U meent immers dat een ser 5 kilogram is terwijl het in werkelijkheid 7 kg is (CGVS S.(...) D.(...) p.7).

Verder weet u niet wanneer het Afghaanse nieuwjaar gevierd wordt, noch kan u de naam van dit feest noemen. U meent dat het feest 'sale naw' heet, hetgeen letterlijk 'nieuw jaar' betekent, terwijl Newroz de werkelijke benaming is. Ook gelooft u dat Vaisakhi, het nieuwjaar volgens de Sikh kalender, een heel stuk voor het Afghaans nieuwjaar komt. In werkelijkheid wordt Vaisakhi een kleine maand na Newroz gevierd (CGVS S.(...) D.(...) p.7). Zelfs indien u eerder neigde naar het vieren van Vaisakhi dan Newroz had deze belangrijke Afghaanse feestdag en de eraan verbonden festiviteiten u gedurende de vijftig jaar dat u in de hoofdstad woonde u niet mogen zijn ontgaan.

Als u tenslotte gevraagd wordt om nog bijkomende informatie aan te brengen over land dat u steeds bewoond zou hebben, kan u niets vermelden (CGVS S.(...) D.(...) p.5). Als u de vraag herhaald wordt en u erop gewezen wordt dat u 54 jaar in Afghanistan woonde, dat u buiten kwam met uw vader en uw echtgenoot, in die mate dat u al winkelend in de hoofdstad kennis van het Dari opdeed, vertelt u dat er in de Kabulse wijk Shor Bazaar een grote toren is met daarop de Afghaanse vlag. Meer info over Afghanistan heeft u niet (CGVS S.(...) D.(...) p.2,3,5,6).

Bovenstaande vaststellingen halen de bewering van u en uw dochter dat jullie tot 2011 in Afghanistan hebben gewoond geheel onderuit

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat jullie kennis van talrijke aspecten van het dagelijks leven in de stad waar u zo'n 52 jaar gewoond zou hebben erg beperkt blijft. Zo is de naam van de rivier die door Kabul stroomt uw dochter niet bekend (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6).

Uw dochter keek televisie in Afghanistan, zo stellen jullie. Hoewel ze is in staat is vier Afghaanse zenders op te sommen, kan ze geen enkel programma op deze zenders noch een televisiepresentator noemen (CGVS S.(...) D.(...) p.4; CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7). Dat televisiekijken in Kabul haar wel namen van zenders maar niet van programma's heeft opgeleverd, is niet aannemelijk. Studie is dan ook een voor de hand liggende verklaring voor haar te sterk afgelijnde kennis. U laat zich opmerken door geen idee te hebben van de betaling van de kabeltelevisie. Dat u in die achttien maanden dat u aan het hoofd stond van uw gezin geen enkele rekening voor kabeltelevisie zag, zoals u stelt, is verwonderlijk (CGVS S.(...) D.(...) p.5).

Meer nog dan bovenstaande aspecten van het dagelijks leven in de hoofdstad laat het gebrek aan geloof in uw beweerde verblijf in Kabul zich aflezen van uw uitspraken over de recente geschiedenis van de stad Kabul. Gevraagd of de Taliban ooit de macht hadden over Kabul, kan u zeggen dat u "dit gehoord heeft". U weet evenwel niet hoelang geleden de Taliban over de stad heerste. De vraag of het 5 maanden, 5 jaar, 10 jaar of 20 jaar voor uw vertrek was, kan u dan ook niet beantwoorden. Ook heeft u er geen enkel idee van hoelang hun regime duurde. U blijkt niet te kunnen zeggen of het 2 dagen, 4 maanden of meerdere jaren duurde. Wel kan u zeggen dat als "de Taliban naar Kabul komt alles stil blijft in Kabul". Wat de Taliban in Kabul komt doen, kan u opnieuw niet vertellen (CGVS S.(...) D.(...) p.6-7). Bovenstaande kennis van het Talibanregime in Kabul is dermate essentieel dat ze alle geloof in uw beweerde verblijf in Kabul wegneemt.

Ook verbaast u met de uitspraak dat vliegtuigen vier jaar geleden de stad Kabul bombardeerden (CGVS S.(...) D.(...) p.7). Dat omstreeks 2008 de Afghaanse hoofdstad een luchtbombardement onderging kon nergens teruggevonden worden en past evenmin in de wijze waarop het gewapende conflict tussen de gewapende groeperingen enerzijds en de Afghaanse overheid en de internationale troepenmacht anderzijds in de hoofdstad gevoerd wordt.

Verder moet er nog op gewezen worden dat jullie kennis van jullie burens in Qalai Fatullah niet alleen erg beperkt maar ook tegenstrijdig is. Ook dit is wederom een belangrijke vaststelling in het licht van jullie beweringen omtrent jullie woonplaats. Waar uw dochter op de Sikh overbuurman na geen enkele

buur bij naam kent, plaatst u de persoon die door uw dochter als wijkverantwoordelijke wordt genoemd in het huis naast het uwe (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.3; CGVS S.(...) D.(...) p.5). Daar u als naaister zou gewerkt hebben voor mensen van de buurt is uw uiterst beperkte kennis van uw burens erg verwonderlijk (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7). Dat u, die met uw vader en echtgenoot de straten van Kabul aandeed, en uw dochter, die eveneens met haar vader naar verschillende plaatsen in Kabul meegenomen werd, een dergelijke povere kennis hebben van deze stad schaaft andermaal het geloof in jullie verblijf in deze stad (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.3,7; CGVS S.(...) D.(...) p.5).

Voorts kan ook de kennis van u en uw dochter over de Hindoe en Sikh gemeenschap in Kabul allerm minst overtuigen. Zo weet uw dochter niet of er een school voor Hindoes en Sikhs in Kabul gevestigd is (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6). Evenmin is haar bekend of er nog andere 'mandirs' gelegen zijn in Kabul naast de twee die u zou hebben bezocht (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6). Uw dochter geeft de naam van het hoofd van de Asamai tempel, maar andere leiders van de Hindoe en Sikh gemeenschap zijn haar onbekend. Ook u kan niet vertellen naar wie de Hindoes en Sikhs in Kabul gaan met hun problemen. Daar u meer dan vijftig jaar van deze gemeenschap deel zou hebben uitgemaakt en dat u na de dood van uw man, toen uw bewegingsvrijheid ingeperkt werd, nauw contact zou hebben gehad met uw overbuur, een Sikh, zou u zeker een goede kennis van de leiders van uw gemeenschap moeten hebben (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7; CGVS S.(...) D.(...) p.4,6). Bovenstaande lacunes in jullie kennis over de geloofsgemeenschap waar jullie beweren deel van hebben uitgemaakt, zijn te essentieel om geloof te hechten aan jullie bewering.

Tenslotte kan ook de informatie die jullie met betrekking tot jullie reisweg weten te geven allerm minst overtuigen. Zo kan uw dochter de trajecten van de vliegtuigen die jullie tot België brachten niet weergeven. Ze weet slechts dat jullie het eerste vliegtuig in Pakistan namen. Ze kan slechts vermoeden dat jullie dit vliegtuig in Peshawar namen. De bestemming van dat vliegtuig en ook van het daaropvolgende vliegtuig is haar onbekend. Uw kennis van uw reisweg reikt niet verder, zo blijkt uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.4; DVZ Verklaring p.5). Even bevreemdend is uw dochters bewering dat jullie nauwelijks informatie hebben over de paspoorten waarmee jullie tot België reisden. Ze kan er slechts over zeggen dat ze rood van kleur waren. Of jullie foto's erin stonden weet ze niet (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.5). Dat jullie geen geloofwaardige verklaringen kunnen afleggen over de route die jullie volgden en de wijze waarop jullie reisden, ondergraaft volledig het geloof in jullie vertrekpunt en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Te meer daar uw asielmotieven zoals voorgesteld door u en uw dochter niet aannemelijk zijn. Jullie asielaanbod dat onbekende mannen uw dochter pestten en jullie vervolgens zes tot zeven maanden bijna dagelijks lastig vielen omdat ze haar wilden meenemen zonder dat ze enige effectieve actie ondernamen, mist elke geloofwaardigheid. Dat jullie in Kabul deze mannen dienen te vrezen, kan niet volgehouden worden (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.2-3; CGVS S.(...) D.(...) p.3-4; CGVS Verklaring p.3).

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afgaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerm minst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen jullie aanspraken op een verblijf in Afghanistan niet ondersteunen. Jullie leggen immers slechts documenten neer die reeds decennia geleden uitgegeven zijn. Uw taskara dateert van 1357 (1978) en de taskara van uw dochter stamt uit dezelfde periode. Gezien de ouderdom van de neergelegde documenten kunnen zij jullie beweerde verblijf in Afghanistan niet ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing inzake tweede verzoekster, D. C. B., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hindu van origine te zijn. U bent geboren op 19 assad 1363 (Afghaanse kalender, 10 augustus 1984) in de wijk Qalai Fatullah van de hoofdstad Kabul. U ging niet naar school, maar uw vader leerde u uw naam te schrijven. Op 22 sambula 1388 (13 september 2009) overleed uw vader aan een hartaanval. Bijna een jaar later op uw verjaardag drong u er bij uw moeder D.(...) S.(...) (o.v. 6.804.396) op aan om de 'Asamai mandir' te bezoeken.

Toen jullie bij de tempel uitstapten begonnen drie jongens u te pesten. Uw moeder bracht u onmiddellijk terug naar huis maar de jongens achtervolgden u. Zeven maanden lang bleven de jongens jullie bijna dagelijks lastigvallen voor jullie huis. Ze riepen naar jullie en gooiden stenen naar het huis. Jullie overbuurman S.(...) S.(...) raadde jullie aan jullie Afghanistan te ontvluchten. Hij hielp jullie uw huis te verkopen zodat jullie zo'n maand tot anderhalve maand voor jullie aankomst in België Afghanistan verlieten. De dag van jullie aankomst, op 27 april 2011, vroegen jullie asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw moeder twee taskara's neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met de degenen die uw moeder D.(...) S.(...) (o.v. 6.804.396) verklaarde. Zoals uiteengezet in de beslissing die uw moeder werd toegezonden en die hieronder hernomen wordt, kan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend worden. Deze beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Er moet immers vastgesteld worden dat u en uw dochter essentiële en elementaire kennis over Afghanistan ontberen, hetgeen de geloofwaardigheid van jullie beweringen omtrent jullie herkomst ernstig aantast.

Zo dient er opgemerkt te worden dat uw dochter slechts één van de in Afghanistan gesproken talen kan. Haar kennis van deze taal, die ze verkeerdelijk Farsi noemt, blijft echter naar eigen zeggen tot een “heel klein beetje” spreken beperkt (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.2). Dat zij meer dan vijftientwintig jaar in Afghanistan leefde zonder zich een van de landstalen eigen te maken, is bijzonder merkwaardig. Uzelf beheerst dan weer de Afghaanse kalender niet, hetgeen eveneens zeer opmerkelijk is (CGVS S.(...) D.(...) p.2).

Verder blijkt uw dochter niet te weten wat de enige documenten zijn die jullie neerleggen. Er wordt haar tot tweemaal toe gevraagd wat voor document een taskara is en zelfs als haar mogelijke antwoorden aangereikt worden, slaagt ze er niet in duidelijk te maken dat een taskara een Afghaans identiteitsbewijs is. Ze gelooft daarentegen dat het een bewijs is van haar verblijf in Kabul (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.5). Ook deze vaststelling is niet van aard om veel geloof op te wekken aangaande jullie bewering in Afghanistan te hebben gewoond.

Voorts schiet ook de kennis van u en uw dochter over het land waar jullie steeds gewoond zouden hebben ernstig tekort. Noch u, noch uw dochter kunnen een naam geven van ook maar één bekende Afghaan. Waar uw dochter nog de naam van jullie wijkverantwoordelijke oppert, kan u geen enkele naam vermelden. U tracht uw manifeste gebrek aan kennis te verklaren door te zeggen dat u ongeletterd bent, niets verstaat en niets kent. Ongeletterd zijn staat evenwel niet synoniem aan verstandelijk beperkt. Dat u het lezen en schrijven niet machtig bent, mag niet verhinderen dat u namen van bepaalde belangrijke figuren verneemt en onthoudt. Dat u niets verstaat staat dan weer in tegenspraak met uw bewering dat u Dari kan. Daar u het grootste deel van uw leven met uw echtgenoot, een winkelier, samenwoonde en u vergezeld van uw echtgenoot uw huis verliet en u in

Kabul over een televisietoestel beschikte, is het erg bevreemdend dat u niet één bekende landgenoot bij naam kan noemen. Als u namen van Afghanen worden genoemd die een zeer vooraanstaande positie innamen in Afghanistan slaagt u er niet in ze te herkennen. Zowel Dr Najieb, de president met wiens afzetting voor de Afghaanse Hindoes een moeilijke tijd begon, als Gulbuddin Hekmatyar, de krijgshoofd die de laatste dertig jaar op bloedige wijze zijn stempel op het land drukt, zijn u onbekend (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6; CGVS S.(...) D.(...) p.2,4,5). Dit alles mag zeer ernstig verbazen.

Ook de geografische indeling van het land dat jullie steeds bewoond zouden hebben, is jullie zo goed als volledig vreemd. U weet geen enkele Afghaanse provincie te noemen. Zelfs uw geboorteplaats Logar slaagt u niet als provincie aan te wijzen. U meent geheel verkeerdelijk dat Logar een kleine stad of dorpje is. Waar het gelegen is, kan u al evenmin zeggen (CGVS S.(...) D.(...) p.2,5). Uw dochter kan naast de stad waar ze gewoond zou hebben en het op weg naar België aangedane Jalalabad geen enkele stad in Afghanistan noemen (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6).

Ook de verschillende Afghaanse bevolkingsgroepen kent uw dochter niet (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7). Nochtans is de etnische realiteit in de Afghaanse context van zeer groot belang.

Het geloof in jullie verblijf wordt verder ondermijnd door uw verklaringen over het in omloop zijnde geld in Afghanistan. Als u een biljet van 50 Afghani wordt voorgelegd, denkt u dat het een biljet van 10 Afghani is en in een biljet van 5 Afghani ziet u er een van 2 (CGVS S.(...) D.(...) p.5). Dat u na de dood van uw man de geldzaken in Afghanistan beheerde en dat u geld zou hebben verdiend in Kabul als naaister is dan ook allerm minst aannemelijk (CGVS S.(...) D.(...) p.3; CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7).

Dat u inkopen zou gedaan hebben in Kabul, kan evenmin afgeleid worden uit uw kennis van de gewichtsmaten in Kabul. U meent immers dat een ser 5 kilogram is terwijl het in werkelijkheid 7 kg is (CGVS S.(...) D.(...) p.7).

Verder weet u niet wanneer het Afghaanse nieuwjaar gevierd wordt, noch kan u de naam van dit feest noemen. U meent dat het feest 'sale naw' heet, hetgeen letterlijk 'nieuw jaar' betekent, terwijl Newroz de werkelijke benaming is. Ook gelooft u dat Vaisakhi, het nieuwjaar volgens de Sikh kalender, een heel stuk voor het Afghaanse nieuwjaar komt. In werkelijkheid wordt Vaisakhi een kleine maand na Newroz gevierd (CGVS S.(...) D.(...) p.7). Zelfs indien u eerder neigde naar het vieren van Vaisakhi dan Newroz had deze belangrijke Afghaanse feestdag en de eraan verbonden festiviteiten u gedurende de vijftig jaar dat u in de hoofdstad woonde u niet mogen zijn ontgaan.

Als u tenslotte gevraagd wordt om nog bijkomende informatie aan te brengen over land dat u steeds bewoond zou hebben, kan u niets vermelden (CGVS S.(...) D.(...) p.5). Als u de vraag herhaald wordt en u erop gewezen wordt dat u 54 jaar in Afghanistan woonde, dat u buiten kwam met uw vader en uw echtgenoot, in die mate dat u al winkelend in de hoofdstad kennis van het Dari opdeed, vertelt u dat er in de Kabulse wijk Shor Bazaar een grote toren is met daarop de Afghaanse vlag. Meer info over Afghanistan heeft u niet (CGVS S.(...) D.(...) p.2,3,5,6).

Bovenstaande vaststellingen halen de bewering van u en uw dochter dat jullie tot 2011 in Afghanistan hebben gewoond geheel onderuit

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat jullie kennis van talrijke aspecten van het dagelijks leven in de stad waar u zo'n 52 jaar gewoond zou hebben erg beperkt blijft. Zo is de naam van de rivier die door Kabul stroomt uw dochter niet bekend (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6).

Uw dochter keek televisie in Afghanistan, zo stellen jullie. Hoewel ze is in staat is vier Afghaanse zenders op te sommen, kan ze geen enkel programma op deze zenders noch een televisiepresentator noemen (CGVS S.(...) D.(...) p.4; CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7). Dat televisiekijken in Kabul haar wel namen van zenders maar niet van programma's heeft opgeleverd, is niet aannemelijk. Studie is dan ook een voor de hand liggende verklaring voor haar te sterk afgelijnde kennis. U laat zich opmerken door geen idee te hebben van de betaling van de kabeltelevisie. Dat u in die achttien maanden dat u aan het hoofd stond van uw gezin geen enkele rekening voor kabeltelevisie zag, zoals u stelt, is verwonderlijk (CGVS S.(...) D.(...) p.5).

Meer nog dan bovenstaande aspecten van het dagelijks leven in de hoofdstad laat het gebrek aan geloof in uw beweerde verblijf in Kabul zich aflezen van uw uitspraken over de recente geschiedenis van de stad Kabul. Gevraagd of de Taliban ooit de macht hadden over Kabul, kan u zeggen dat u "dit gehoord heeft". U weet evenwel niet hoelang geleden de Taliban over de stad heerste. De vraag of het 5 maanden, 5 jaar, 10 jaar of 20 jaar voor uw vertrek was, kan u dan ook niet beantwoorden. Ook heeft u er geen enkel idee van hoelang hun regime duurde. U blijkt niet te kunnen zeggen of het 2 dagen, 4 maanden of meerdere jaren duurde. Wel kan u zeggen dat als "de Taliban naar Kabul komt alles stil blijft in Kabul". Wat de Taliban in Kabul komt doen, kan u opnieuw niet vertellen (CGVS S.(...) D.(...) p.6-7). Bovenstaande kennis van het Talibanregime in Kabul is dermate essentieel dat ze alle geloof in uw beweerde verblijf in Kabul wegneemt.

Ook verbaast u met de uitspraak dat vliegtuigen vier jaar geleden de stad Kabul bombardeerden (CGVS S.(...) D.(...) p.7). Dat omstreeks 2008 de Afghaanse hoofdstad een luchtbombardement

onderging kon nergens teruggevonden worden en past evenmin in de wijze waarop het gewapende conflict tussen de gewapende groeperingen enerzijds en de Afghaanse overheid en de internationale troepenmacht anderzijds in de hoofdstad gevoerd wordt.

Verder moet er nog op gewezen worden dat jullie kennis van jullie burens in Qalai Fatullah niet alleen erg beperkt maar ook tegenstrijdig is. Ook dit is wederom een belangrijke vaststelling in het licht van jullie beweringen omtrent jullie woonplaats. Waar uw dochter op de Sikh overbuurman na geen enkele buur bij naam kent, plaatst u de persoon die door uw dochter als wijkverantwoordelijke wordt genoemd in het huis naast het uwe (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.3; CGVS S.(...) D.(...) p.5). Daar u als naaister zou gewerkt hebben voor mensen van de buurt is uw uiterst beperkte kennis van uw burens erg verwonderlijk (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7). Dat u, die met uw vader en echtgenoot de straten van Kabul aandeed, en uw dochter, die eveneens met haar vader naar verschillende plaatsen in Kabul meegenomen werd, een dergelijke povere kennis hebben van deze stad schaadt andermaal het geloof in jullie verblijf in deze stad (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.3,7; CGVS S.(...) D.(...) p.5).

Voorts kan ook de kennis van u en uw dochter over de Hindoe en Sikh gemeenschap in Kabul allerm minst overtuigen. Zo weet uw dochter niet of er een school voor Hindoes en Sikhs in Kabul gevestigd is (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6). Evenmin is haar bekend of er nog andere 'mandirs' gelegen zijn in Kabul naast de twee die u zou hebben bezocht (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.6). Uw dochter geeft de naam van het hoofd van de Asamai tempel, maar andere leiders van de Hindoe en Sikh gemeenschap zijn haar onbekend. Ook u kan niet vertellen naar wie de Hindoes en Sikhs in Kabul gaan met hun problemen. Daar u meer dan vijftig jaar van deze gemeenschap deel zou hebben uitgemaakt en dat u na de dood van uw man, toen uw bewegingsvrijheid ingeperkt werd, nauw contact zou hebben gehad met uw overbuur, een Sikh, zou u zeker een goede kennis van de leiders van uw gemeenschap moeten hebben (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.7; CGVS S.(...) D.(...) p.4,6). Bovenstaande lacunes in jullie kennis over de geloofsgemeenschap waar jullie beweren deel van hebben uitgemaakt, zijn te essentieel om geloof te hechten aan jullie bewering.

Tenslotte kan ook de informatie die jullie met betrekking tot jullie reisweg weten te geven allerm minst overtuigen. Zo kan uw dochter de trajecten van de vliegtuigen die jullie tot België brachten niet weergeven. Ze weet slechts dat jullie het eerste vliegtuig in Pakistan namen. Ze kan slechts vermoeden dat jullie dit vliegtuig in Peshawar namen. De bestemming van dat vliegtuig en ook van het daaropvolgende vliegtuig is haar onbekend. Uw kennis van uw reisweg reikt niet verder, zo blijkt uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.4; DVZ Verklaring p.5). Even bevreemdend is uw dochters bewering dat jullie nauwelijks informatie hebben over de paspoorten waarmee jullie tot België reisden. Ze kan er slechts over zeggen dat ze rood van kleur waren. Of jullie foto's erin stonden weet ze niet (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.5). Dat jullie geen geloofwaardige verklaringen kunnen afleggen over de route die jullie volgden en de wijze waarop jullie reisden, ondergraaft volledig het geloof in jullie vertrekpunt en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Te meer daar uw asielmotieven zoals voorgesteld door u en uw dochter niet aannemelijk zijn. Jullie asielaanvraag dat onbekende mannen uw dochter pestten en jullie vervolgens zes tot zeven maanden bijna dagelijks lastig vielen omdat ze haar wilden meenemen zonder dat ze enige effectieve actie ondernamen, mist elke geloofwaardigheid. Dat jullie in Kabul deze mannen dienen te vrezen, kan niet volgehouden worden (CGVS B.(...) D.(...) C.(...) p.2-3; CGVS S.(...) D.(...) p.3-4; CGVS Verklaring p.3).

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielaanvraag dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen jullie aanspraken op een verblijf in Afghanistan niet ondersteunen. Jullie leggen immers slechts documenten neer die reeds decennia geleden uitgegeven zijn. Uw taskara dateert van 1357 (1978) en de taskara van uw dochter stamt uit dezelfde periode. Gezien de ouderdom van de neergelegde documenten kunnen zij jullie beweerde verblijf in Afghanistan niet ondersteunen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Inzake de weigering van het vluchtelingenstatuut stellen verzoeksters dat geen rekening gehouden wordt met het feit dat zij Hindoe van origine zijn en dit een heel kleine minderheid is in Afghanistan, waar vrouwen officieel wel rechten hebben, maar niet in de praktijk. Ondanks het feit dat de Afghaanse grondwet gelijke rechten aan alle burgers toekent, krijgen Hindoes te maken met aanvallen van Moslims, discriminatie, beledigingen en armoede. Velen hebben de laatste decennia het land ontvlucht en momenteel zijn er nog slechts een duizendtal Hindoes in Afghanistan. Verzoeksters hebben lange tijd in Afghanistan gewoond en zijn van het vrouwelijke geslacht. Zij verlieten het huis nooit zonder hun respectievelijke echtgenoot en vader, waardoor ze een beperkt sociaal contact hadden en weinig afwisten van de wijk waar ze woonden of van de politiek. Na zijn overlijden waren ze helemaal op zichzelf aangewezen en hadden ze enkel hun overbuur S. S. die hen kon helpen. S. S. was een Sikh en het is algemeen geweten dat beide religies mekaar tolereren. In de religie van verzoeksters spreken mannen ook niet met vrouwen over politiek en dergelijke zaken. Vrouwen worden geacht thuis te blijven. Toen de echtgenoot/vader overleden was, woonden verzoeksters alleen. In Afghanistan wordt het echter niet aanvaard dat twee vrouwen zonder een man samen leven. Eerste verzoekster is ongeletterd. Tweede verzoekster heeft een beetje leren schrijven dankzij haar vader. Beiden lezen geen kranten. Ze keken wel televisie, maar ook hier waren er taalbarrières. Het kan verzoeksters dan ook niet verweten worden dat ze weinig kunnen vertellen over Kabul. Over hun reisweg zijn verzoeksters nochtans specifiek. Hun overbuur S. S. heeft geld betaald aan een smokkelaar, waarna verzoeksters van Jalalabad naar Peshawar zijn gegaan, vervolgens zeven of acht uur met de auto gereden hebben en dan een eerste vliegtuig genomen hebben zonder smokkelaar. In de eerste aankomstplaats was er een tweede smokkelaar die meeking naar een Sikh tempel in Brussel. Ten slotte is het zo dat tweede verzoekster werd gepest door onbekende mannen en verzoeksters gedurende zes tot zeven maanden dagelijks werden lastiggevallen. Ze wilden tweede verzoekster meenemen en er werden stenen tegen hun huis gegooid. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat er discriminatie, intimidatie en in sommige gevallen geweld is tegen Hindoes. Het is onmogelijk voor verzoeksters om als twee vrouwen alleen terug te keren naar Afghanistan waar ze door de mannelijke moslimbevolking constant worden lastiggevallen. Ze hebben ook geen familie waarop ze kunnen terugvallen.

Met betrekking tot de weigering van subsidiaire bescherming stellen verzoeksters dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen wanneer ze zouden terugkeren naar Afghanistan. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent in de bestreden beslissing ook dat Hindoes in Afghanistan heel slecht worden behandeld. Verzoeksters zullen bij een terugkeer naar Afghanistan opnieuw vernederd, gepest, lastiggevallen en waarschijnlijk zelfs ontvoerd worden omdat de Afghaanse moslimmaatschappij niet tolerant is ten aanzien van twee vrouwen die een ander geloof belijden, andere klederdracht hebben en die samen onder een dak wonen zonder man. Uit de beleidsnota van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat Kabul bij de gebieden hoort die in aanmerking komen voor het verlenen van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Verzoeksters voegen aan hun verzoekschrift hun bijlages 26 toe.

2.3. De Raad is van oordeel dat verzoeksters hun afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maken. De kennis van verzoeksters over Afghanistan is erg beperkt. Zo kent eerste verzoekster de Afghaanse kalender niet en spreekt tweede verzoekster naar eigen zeggen slechts een heel klein beetje van een van de landstalen (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 2 en stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 2). Daarnaast kan noch eerste, noch tweede verzoekster ook maar een bekende Afghaan noemen (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 4 en stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 6). Tweede verzoekster noemt hierbij immers slechts iemand die verantwoordelijk zou geweest zijn voor hun straat, terwijl eerste verzoekster haar onwetendheid probeert te vergoelijken door te stellen dat zij ongeletterd is en niets verstaat of kent (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 4 en stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 6). Ook wanneer eerste verzoekster gevraagd wordt naar Dr. Najieb, de president met wiens afzetting de onderdrukking van Hindoes in Afghanistan begon, of Gulbuddin Hekmatyar, een bekende krijgsheer in Afghanistan, blijkt zij deze niet te kennen (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 4 en 5; landeninformatie). Eerste verzoekster toont echter geenszins aan dat analfabetisme of ongeschooldheid haar verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat zou zijn om haar leefwereld in tijd en ruimte te situeren en te antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen. Bovendien stelt tweede verzoekster wel degelijk Perzisch geleerd te hebben van haar moeder en door te winkelen (stuk 3,

gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 2), waardoor zij wel degelijk in staat is om zaken te verstaan. De Raad stelt overigens vast dat verzoeksters geenszins een volledig geïsoleerd bestaan hebben geleid. Eerste verzoekster verklaarde dat zij ook Perzisch heeft geleerd door inkopen te doen en door naar de winkels te gaan en als naaister te hebben gewerkt (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 3, 4). Ook tweede verzoekster verklaarde dat toen haar vader nog leefde deze haar meenam naar winkels, supermarkten en de tempel en dat haar moeder, eerste verzoekster na het overlijden van haar echtgenoot als naaister in een klein winkeltje begon te werken en dat mensen uit de omgeving hen thuis kleren brachten (stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 3, 7).

Daarnaast stelt eerste verzoekster dat haar beweerde geboorteplaats Logar een kleine stad of dorp is en weet zij niet waar het gelegen is (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 2). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Logar geen dorp of stad, maar een provincie is. Bovendien kan eerste verzoekster geen enkele andere Afghaanse provincie noemen (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 5). Tweede verzoekster op haar beurt kan dan weer, met uitzondering van Kabul, waar verzoeksters van beweren afkomstig te zijn, en Jalalabad, waar zij op weg naar België zouden geweest zijn, geen enkele Afghaanse stad opnoemen (stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 2, 4 en 6). Ook de verschillende etnische bevolkingsgroepen in Afghanistan kent tweede verzoekster niet (stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 7). Tevens slaagt eerste verzoekster, die zelf inkopen deed, wiens echtgenoot een winkelier was en die zelf na zijn dood als naaister zou gewerkt hebben (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 2, 3 en 6 en stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 7), er niet in biljetten van vijftig en vijf Afghani te herkennen en stelt zij verkeerdelijk dat dit respectievelijk biljetten van tien en twee Afghani zouden zijn (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 5). Daarnaast weet eerste verzoekster niet wanneer het Afghaanse nieuwjaar gevierd wordt, noch weet zij de naam van dit feest. Zij stelt immers dat dit feest Sale Naw noemt, maar slaagt er niet in de officiële benaming Newroz te geven. Tevens stelt zij dat Vaisakhi, het nieuwjaar volgens de Sikh kalender, voor het Afghaans nieuwjaar komt, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dit in werkelijkheid bijna een maand na Newroz gevierd wordt (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 7).

Naast deze algemene onwetendheid omtrent Afghanistan, kan ook de kennis van verzoeksters omtrent het dagelijkse leven in Kabul geenszins overtuigen. Zo weet tweede verzoekster de naam van de rivier die in Kabul stroomt niet (stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 6). Tevens kan ze geen enkel televisieprogramma of –presentator opnoemen, hoewel zij wel naar televisie keek en wel enkele televisiezenders blijkt te kennen (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 4 en stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 7). Tweede verzoekster stelt bovendien geen enkele buurman, op de overbuur die hen heeft geholpen na, te kennen (stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 3). Dit valt echter niet overeen te stemmen met de verklaring van eerste verzoekster die stelt dat de persoon die tweede verzoekster als straatverantwoordelijke noemt in het huis naast hen woonde (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 5 en stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 6). Bovendien stelt tweede verzoekster dat haar moeder werkte als naaister voor mensen uit de buurt (stuk 3, gehoorverslag CGVS tweede verzoekster, p. 7), waardoor het nog minder aannemelijk wordt dat eerste verzoekster slechts twee burens kan opnoemen (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 5). De geloofwaardigheid van de afkomst van verzoeksters uit Kabul wordt verder ernstig ondermijnd door de uitspraken van eerste verzoekster omtrent de recente geschiedenis van Kabul. Zo antwoordt zij op de vraag of de taliban ooit aan de macht was in Kabul slechts dat zij dit gehoord heeft. Hoe lang zij de macht hadden en hoe lang geleden dit was heeft zij echter geen idee van en kan zij zelfs niet schatten of het hier om dagen, maanden, jaren of decennia ging. Ook weet zij niet wat de taliban in Kabul kwam doen (stuk 3, gehoorverslag CGVS eerste verzoekster, p. 6-7).

2.4. Waar verzoeksters in onderhavig verzoekschrift stellen dat hindoes een heel kleine minderheid in Afghanistan zijn en bovendien wijzen op het feit dat vrouwen in de praktijk geen rechten hebben in Afghanistan en dat hindoes te maken krijgen met aanvallen van moslims, discriminatie, beledigingen en in armoede verzeild raken stelt de Raad vast dat op basis van het bovenstaande geenszins geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoeksters dat zij recent uit Afghanistan zijn gekomen. Waar verzoeksters in onderhavig verzoekschrift stellen dat eerste verzoekster ongeletterd is en dat tweede verzoekster slechts een beetje heeft leren schrijven van haar vader, stelt de Raad dat zij niet aantonen dat analfabetisme of ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat zouden zijn om hun leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een personen die ongeschoold of analfabeet zijn, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij kunnen antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen. Verzoeksters blijven hier echter ruim in gebreke.

2.5. De Raad merkt op dat de door verzoeksters neergelegde documenten, met name hun bijlage 26, expliciet vermelden dat zij geenszins een identiteitsbewijs, noch een nationaliteitsbewijs vormen. Bijgevolg kunnen deze documenten de bovenstaande vaststellingen niet weerleggen en zijn zij niet dienstig.

2.6. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters beweerde (recente) herkomst uit Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan hun asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maken verzoeksters niet aannemelijk dat zij gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeksters in onderhavig verzoekschrift stellen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat Hindoes in Afghanistan heel slechts behandeld worden en zij bij een terugkeer naar Afghanistan opnieuw vernederd, gepest, lastiggevalen en waarschijnlijk zelfs ontvoerd worden omdat de Afghaanse moslimmaatschappij niet tolerant is ten aanzien van twee vrouwen die een ander geloof belijden, andere klederdracht hebben en die samen onder een dak wonen zonder man en Kabul bij de gebieden hoort die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeksters maken zelf het bewijs van een dergelijk verband met hun persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over hun afkomst uit Afghanistan zodat er evenmin duidelijkheid is over hun feitelijke herkomst. Verzoekers verhinderen zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoen aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hen rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeksters geen reëel zicht bieden op hun nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhinderen zij de Belgische overheden immers hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412 (c)).

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF